

Kelewis, Karaliaucziuje
tas Utarnintą išdūdamas,
laštoj, ant bile kofio Busto
apsielūtas, su Pušpinin-
geis ant Vertainio Merū
5 Egr.

Kelewis

Apsakimū Štatimai i Ke-
lewi laštoj po 2 Egr. už
kožną, smulkeis Raštais
išdruwatą Gilę. Gro-
matas reik šen atrašyti:
Border-Rossgarten
№ 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniškams Žinės parnešas.

Kro. 7.

Karaliaucziuje, 17. Februarij.

1874.

1. Nedėlbienėje po Užgavėnių arba Juvokavit.

Evang. Matt. 4, 1—11. Grom. 2. Kor. 6, 1—10.

Kristaus Mokyjimas.

Matt. 26, 3—13. Jono 12, 1—8.

"Jėzau, jau Kentėjimus tavo apdumosiu!" An-
day mes Pona Jėzu ant Kelionės i Jeruzalę palikom
ir girdejom, kaip jis czionay sawo Mokitiniams sawo
ateinanczius Kentėjimus apfate. Szendien mes ji ran-
dam jau wisay ne toli nū Jeruzalės, Betanijoje,
Bute Symono, kuri jis nū jo Kaupsū Ligōs buvo
išgydēs. Czion ji dėkingoji Meile buvo priėmusi ir
jam Stalą dengusi. Czionay jam ger buvo. Czion
jis rados tarp nūbažnū ir ji mylincziū Szirdziū.
Czion sėdėjo už Stalo Lozorius, kuri jis buvo iš Au-
mirusū prikėlēs. Czion sėdėjo Lozoriaus Sesū Ma-
rija prie jo Kojeliū, jo diewištū ir Szirdi gaiminan-
cziū Jodeliū pasiklausydama. Czion antroji Sesū
Marta kiek tikt imanydama triuse, hitą šlowngji, myli-
mągi Szweציą skaniausieis Kąsnelieis pawitawoti.

Tay su wienu Sykiu niekam ney žinant ney misty-
jant Maryja atšikelusi laukan išėjo. Ji buvo jau
seniey Pono Jėzaus Apšilantymo laukdama jam ant
Garbės brangu Daiktą pasikawojusi, kuriūm ji jam
Garbę ir Dziaugsmą padaryti, ale pobraugiey jam ir
sawo Meilę išrodyti norėjo. Tai buvo Stiklas arba
iš brangaus Alabasterio Akmens padarytas puikus
Kylas, kaptančiausia, brangiausia ir saldžiausiey kwe-
pjanczia Mostimi papildytas. Tą Kyla Maryja dabar
atšinesusi ant Pono Jėzaus Galwōs ir ant jo Kojū
išlieja ir tą galiausiey sufulia wiršuy jo Galwōs.
Jeizei Nieko ne buvo per brangu. Beje ji ir sawo
Dywasi butu Ponui Jėzui padowanoti galejusi. Wisū
Namai pašpildo skaniausiu Kwapu, bet Pono Jėzaus
Rojeles Maryja šlūsto sawo Galwōs Plaukais. At
kai ger jōs Szirdziei pastojo, kad ji galejo tam, kurs
jē teip daug Sykiū sawo Jodzū gaiminēs, kurs jeizei
buwo jōs Broli atdawēs, kuri jōs Szirdis taip karštay

mylejo, hitą sawo Meilę po Wisū Aktū išreikšti. O
Dangaus Wiešpatis gērejas sawo Szirdyje ant Že-
mēs tarp daug Bjaurybės ir Nedėkingystės tokią Meilę
rašdamas.

Ale Welnias tūmi piktinas. Toktai jam baisu.
Jis tai ne-pafelia. Judofians Szirdis beweiš pilna
Pawodo, N'apfantomōs pries Maryją, ogi ir pries pati
Poną Jėzu, beje tiesiog sakant: pilna welniško Nela-
bumo, ale ir pilna Weidmainystės, i kuri jo Nela-
mas buvo iššiantēs. "Kodėl ta Mostis n'iera už tris
Szimtus Grašiū (arba Aukštinū) pardūta ir Ubagams
dūta?" Taip jis murm! O tūmi jis ir fitus Mokitinius
papiktin. Ale tai mums ne Kawjyna. Mes ir dabar tan-
kiey prie Swietiškujų lyg tokiusjau Papiktinimus girdim,
kai antay ir prie Pasuntinyštės Darbo: Kam teip
daug Piningū dėl Pagonū iš Žemės gaun išėiti! Juk
mes ir hiczion gana Pasileideliū ir Pagonū turim,
už kurius mums labiausiey reikėtu rupinti, o ne už
tolimose Swieto Szalyse gyvenanczius Pagonus! O
ir Diputiertū Skyrimūse, kofiu czia weidmainiškū Škal-
bėjimū ir Kufinimū wisur girdima, ale wis teip lyg
kai Teisybės Budu, ogi Žmonēs šep ir wiernōs Szir-
diēs ēsantieje jiems wieryja, kai anie wienolika Mo-
kitiniū Judofiu wieryjo ir jam Britarimą dawē.

Ale Wiešpatis, kursai Judofians Szirdi, o ir Ma-
ryjōs Szirdi pažino, pabare Judofiu, bet uštare ir
pagyre Maryją. Szwentoji Meile Ponui Jėzui wy-
riausiasis ir mylimiausiasis Dalykas iš kuriōs wisū musū
geriejie Darbai tur išaugti. Be Meilės Jėzauspi ir
musū geriausieje Darbai tikt lyg Lamonai, be Dufiōs
ir be jokio Gywasies ēsantieje. Kurs Pona Jėzu tikray
myl tas ir Wargdienius, o ir Pagonus tolimūsius ir
artymūsius mylēs, o tokiems Wargdieniams išrodytąjē
Meilę Ponas Jėzus tada teip priėms, lyg kai kad
mes tą jam pacziam išrodę. Taygi pirmiausiey ir
wyriausiey mylėkim tą, kurs mus pirma mylēs ir už
mus i Mufas ir i Smeri pašdawēs. Amen.

Apie Ibradimą Knygų Drukavojimo.

Tarp visų Ibradimų, kurie pirmą kartą Szimtmeczijų Zmogaus Dumojimui i Szwiesą pastatyti taip gražiai pasiseke, o Ibrastojui visiems Gziesams didelę Garbę užpelne, ypaczien naudingis ir swarbus yra Knygų Drukavojims. Mums žendien rodo, kad be Knygų mos galima butu apsigelbėti, o štai, pirmą Drukos Izmishyimo tikt labay retay koks Zmogus Knygų te turėjo. Beje brangus Skarbs jos mums yra. Knygose daugel Tųjū mums kalba bey pasakoją, kurie jau pirm Szimtmeczijų, beje pirm tustant Metū ant šio Swieto gyweno, lyg kaip kad jie dar tarp mūsų tebegywentu. Knygos mokina mus Swietą pažinti. Staitytojis gauna apie labay toli nū jo esancius Daitius girdėti bey patirti; jis toktai sawo Protu nutwerdams bey supradams lyg Akimis mato, kas už aukštųjų Kalnyū, kas anapus Wandeniū gywena ir kaip ten Wislab deštis: Ogi wyriausis Daitis yra tas, kad per Knygas ir patis Dangus bey dangiškiejie Daitai mums apšreiskia ir pažyštami pastoja. Už tas bey tokias Knygas mes sawo Wiešpacziui daug Dekawojimo kalti esam, bet ir už tai, kad jis tųjū Ibradrukawojimą Zmoniemis ikrasti dawe. Pirm to wisos Knygos tikt rasytos te buwo. Su jų Nurashmu sename Gziese labjaušiey Mnykai Klostorūse pasidarbowo, bet iš to ir daug Pelnu turėdawo. Apdywtina, kokieis puikieis Rasytais tie Wyrai rasyti ismoke buwo. Pradžios dideliejie Zodziesi tape puikiey ismarginti, tankiey dar ir Apaušnimu bey mažais mandagieis Abrozufais isgrozinti. Tokie Murašai labay daug Gzieso bey Procēs kastywawo ogi todel ir didey brangus budawo. Už wieninteleš puikiey nurashytas Wybeles reikiejo penkis Szimtus, kartais ir šešis Szimtus Doreliū užmokėti. Praszciaus rasytos bey n'isgrozintos jau lubėdawo tris Szimtus Doreliū gelyti, o wieni nauji Testamentai 50 iki 60 Doreliū kastywawo. Todel ir tikt bagotiejie Zmones te iweike Knygū nusipirkti. Wargings todel ir Szuilėse buwo Staitymo Išsimokinims, kadangi ne kožnas Szuilokas, kaip dabar sawo Knygas turėti galėjo. Ką Szuilokai kone wien tikray ismotti te galėjo, nusidawe per Pasiklausymą to, kas jiems sasyta tape. — Pirm Izmishyimo Knygų Drukawojimo tape keturioliktame Szimtmetyje pinklusis Kwarmū Išpjaustinėjims ikrastis, o tasai Zodziesi Druką prigatawojo. Butent i medines Toblyczeles tape wisokie Abrozai arba Pawidalai Szwentųjų išpjaustinėti, potam Parwais aptepti ir ant Popieriaus arba ant plonay bey baltay išdirbtos Skurdos (Vergamento) išpaušti. Tame Gziese anie niekingiejie Zaislai, butent ismargintiejie Paisykelieai arba Kortos, kurieš pirmjaušiey nefuriam Minskucziui Francuzijos Karaltui ant Gzieso

Praleidimo ismishytos ir Karaliū bey Kareiwjū Pawidalais apmuilawotos buwo, pradėjo wisur tarp Zmoniū, o ir Wokietijos išplatinti. O kaip Kwarmū Išpjaustinėjims ikrastis buwo, tay tape ir Abrozai Szwentųjų bey Karaliū ant tokiū Kortū išpaušti. Zaidimas su Kortomis nusidawe ant Piningū, o jeib Szwentiejie Zaidzancziamjam Giliuki prikreytu, todel tas jų meliaus tokias Korias nusipirkdawo, ant kuriū jų Abrozaid rados. Ale tos Muilawonės taip stambes, o Parwais taip subėgę buwo, kad išpauštiejie Pawidalai mos žmogiskais pasirode, o koki Szwentajai koks Abrozai paženklino, nieks ne butu galėjęs žinoti, todel i Kwarmą ir to Szwentojo Wardas turėjo po jo Pawidalu įpjautas bey ant Kortos Paisykelio išpauštas buti. Potam jau tape ir didesni tokiū Szwentųjų Abrozai su Wardais bey cielais Peršmais iš swento Rasyto, rodo dar wis ne mandagieis ir subėgusieis Zodziesis, ant Popieriaus arba Vergamento išpaušti, o tai buwo Pradžia Drukawojimo. Resa dabar su didžios Procēs Bredėjimu jau ir Knygų Ibradrukawojims prasidėjo. Ale kiek tas Darbo, Gzieso bey Procēs kastywawo! Rasytases Knygas per Druką padauginti norint, reikėjo tiek daugel medinū Toblyczijų arba Kwarmū su įpjauštytais Zodziesiais turėti, kiek drukawotoje Knygoje Paisykū Busi rados. Kožnoji Paisyko Buse tape pirmucziaus i Medžio Toblyczia atbulay — jeib išpauštiejie Zodziesi ne atbul butu — įpjauta, tada jūday aptepta ir išdrukawota. Tokiu Buda galima pastoja, tas paczias Knygas, kol Kwarmai ne pagedo, imantynay padauginti. Ale kaip tikt Ispowimai nudilo, ištrupejo, kaip Kwarmai per kreppe arba kitay pagedo, tay Toblyczijos arba Kwarmai, kurie taip daug Darbo bey Procēs kastywawę buwo ilgiaus nebūto; ogi ir tokioms Knygomis toliaus nebūto drukawojant turėjo Kwarmai šalin metami buti. — Tay nekursai Wokietis Wyrs, Jons Guttenbergis Wardu (gimes Mieste Mainic Miete 1401), kuriam Mieste Strasburg tokart gyweno ir su Drukawojimu dangeropay nasidarbowojo, ismishyio išardomus Kwarmai mus, iš wienkū Rasytinių sustatytus, itaisyti. Su didelę Proce jis dabar i mažus Stėbelius Krobliū Medžio pinckiey įpjaušte atbulėjus Rasytinių arba Būsttawo ženkus, sustate tus, drukawoti norėdams, i Gies, sustelwerze Gies, jeib jos ne išsardytu su Siulais, aptepti tada taip sustatytajai Kwarmą su Tinta bey Campoti. Dumū Sodzieis ir pradėjo drukawoti. To Ibradrukawojimo Wininge lengwey suprantama; nės dabar po Ibradrukawojimo wienū Knygū Kwarmai galėjo išardyti ita kitoms Knygomis sustatyti tapti. Ale sawo Izmishy an jimūse dabar Guttenbergis tūmi dar ne buwo ant Galo parėjęs; nesa šis pirmasis Bandymas wis ne norėjo fail reikiant, pasisekti. Maziejie Rasytinių arba Būsttawo Stėbelieai, kad ir iš kieto Medžio padirbti, lengwe

roginėjo ir sutrupejo. Todėl jis dabar bande i Pliena
 i, bytiniu iškilus pavidalus išpjaustyti, ale ne pacziam
 = klawojimui, bet Kwarmufams ant Nuliejimo sustatomū
 ū bėliū arba Bukštawū iš minkštesnio Metalu, pirma
 Szwino potam iš Sumaišymo Cino su dar fitu
 e fhtofu Metalu. Szis Iškbandymas ir pilnay pa-
 = le, o kaip Mete 1439 dar ir Drukawonės Spau-
 = dės, kuri ant Kwarmo padėtaji Popieriaus Bogga
 i paušti tur, iškasta tape, tay jau butu Guttenbergis
 = šes daugel Knygū drukawoti ir už pridėtaję Proce
 = Kąstas gera Pelną turėti. Ale jo pradėtas
 = obas Mieste Strasburg, kur jam maž Pagalbūs,
 = šojimo bey Iškwieryjimo te prisikreipe, niekai tarpti
 = augti ne norėjo. Jo pradėtieje Drukawojimai,
 = šū Kąstos ji wargingu žmogumi padariusios buvo,
 = šio apstabyti ir i Szali pastatyti tapti.

(Dar ne wistas.)

Atsiliepiamas dėl giedamųjų Knygū.

„Mes laikytės patys per išmintigus!“ Num. 12, 17.
 Šodi turėjo šventasis Apaštals sawo Gzieso Kriš-
 = tims prisikaukti, ogi mes gaunam jū ilgiaus jū dau-
 = patirti, kaip didey Reikals ir musū Gzieso Kriš-
 = tims, beje kelintamjam ir pat tarp Žodžio Sakytojū
 = Šodi ne tik i Galwą išdėti, idant jis per tą
 = iš to daug kalbėti, bet ir i Szirdi, jeib jis pagal
 = pats elgis galėtu.

Broliei to atsimis, ką aš jau atškartūdams apie
 = esu kalbėjęs, i kurią musū lietuwiškofes gieda-
 = Knygos parėjusios ir kaip man wis iš Wieno
 = atyjant Hartungiškoji Drukarija apšiemusi tokius
 = armus wis i wieng nuleidinti, ant kuriū wis czielas
 = as nudrukawojamas ir kuriame Bukštawai ne gal
 = i ir taip Giesmjū Žodziei susipustyti. Paklau-
 = kofieis Kąstais reikiant hitus Kwarmus padary-
 = arba Giesmjū Druką išwesti, tay aš sawę patš
 = išmintingą laikyti ne norėdams prišūnečiau musū
 = wo Skaitytojams tris Drukū Probus: Num. 1,
 = 2 bey Num. 3 ir paprašiau Diemo Žodžio
 = telius tarp sawes įsistarti ir man atrapyti, pagal
 = hitū Probū = Numeri reikiant musū Giesmes dru-
 = ti. Ale Broliei tame Dalyke ne parėjo i Su-
 = mą, bet wieni man welyjo iš hitū Drukūs Probū
 = 1, antriejie Num. 2, o tretiejie Num. 3 ant
 = ū Iškdruckawojimo imti. Bet Daugiausieje tik
 = ant Num. 2.

Tay aš Sutaringą tarp Brolių padaryti norėdams
 = Kartą per Kelewi paklausiau, ar ne geray butu,
 = musū Knygū Drukūs Probū Num. 2 imti, kadangi
 = ištausia busenti? Ant to Užmanymo aš gawau

Britarimū iš wisos Lietuwos, kuriūse Broliei pagal
 didžiausiąję Dalį mano Wisliei pripūle ir welyjo, kad
 aš musū giedamases Knygas pagal Probū Num. 2
 išdrukawodincziau. Tik wiena wienintele priestarau-
 janti Gromata iš Prėkulės Kampo man parėjo, po kuria
 buvo manding wiens Žodžio Sakytojis podraug su
 kelieis sawo Kaimynais ir Bazistamais pasirašęs. Tasai
 sawo Gromatoj kalbėjo powisam ne meilingay bet lyg
 kaip kad sawo Walę su Stangumu išwesti norėdams: Jis
 noris kad Knygos butu pagal Probū Num. 1 druka-
 wotos. Jey ne taip, tay jis su sawo Prietelieis
 šitas naujeses Knygas powisam ne priimsės, bet saw
 fitur giedamases Knygas išdrukawodisės.“ Tai man
 rodės wisay n'išmintinga Kalba, lyg kofio wisay nepro-
 tingo ir n'išmananczio žmogaus. O tai ant Pirmo todėl,
 kadangi tas žmogus prieš manę su Wapykiu raše.
 Dėl ko jis ant manęs papykęs buvo, tai aš n'iš-
 manau. Ar tai bene todėl, kad aš tą Dalyką ne
 pagal sawo paties Walę išwesti norėjau, bet pirma
 Brolių pasiklausiau ir jū Meilijimą patirti pasiproce-
 wojau? Juk aš bucziau powisam ney wieng ne
 klausęs budams Knygū Druką pagatawydinti galėjęs,
 o tai butu gana ir geray buwę. Ale taip aš ne
 norėjau daryti. Bet dabar aš gaunu Barni už Meilės
 Iškroymą, kur aš bucziau galėjęs tikėtis Defawonės su-
 lauksės. Ant Antro man hita Kalba todėl atšdawe
 didey n'išmintinga esanti, kadangi hitas Brolis ant to
 stowėjo, kad jo wieno Wale turinti išpildyta buti,
 norint ir wisa hita Lietuwa hitaiw norėtu. Jis sawę laikęs
 prieš apaštališkąjį Šodi tiesiog per išmintingiausi. Ant
 Treczio jo Kalba rodės n'išmintinga todėl, kadangi jis
 tą Grumzdimą istare: jis lietuwiškases giedamases
 Knygas fitur, butent: ar Lilžej, ar Priekulej, ar Klai-
 pėdoj išdrukawodisės. Kad hitas Brolis butu prie
 išmintingū, tą Dalyką išmanancziujū žmoniū pasiklausi-
 nės, tay jis butu patyręs, kad taip n'eit, kaip jis
 mislyj. Hartungiškoji Drukarija jau iš sentausiujū
 Gziesū, kaip tik lietuwiškofes Knygos su Pora Gie-
 smelemis prašidėjo ir kaip prie tujū Iškdruckawojimo
 ney jokids Winingės ne buvo, bet jū labjaus Piningū
 Pristatymo reikėjo, yra ta Prywilėgija igawusi, o ir
 dar šendien teb' tur, kad tik jei, tai esti Hartungiš-
 kaijei Drukarijai, o ney jokiei hitai Wale hitas lietu-
 wiškases Knygas drukawoti ir išleisti. Tai žino wisos
 Drukarijos Lietuwoj ir todėl kožna saugosis, tame Da-
 lyke Pirštus nusidilgyti arba atškiaus sakant: i Iškadą
 ir Korawonę pareiti.

Taygi iš hitū trijų Dalykū išpažindams, kad ano
 Brolio Gromata n'išmintingay kalbanti, tay aš ant
 tōs ney jokio Atsiliepiamo ne dawjau. Bet šendien
 pareit man nū ano paties Brolio iš Naujo Gromata,
 ale wofiška, kurią jam wiens Wofietis Rašėjas para-

byti turējēs, ir kurioje wotifstaj atkartojama, kas ten lietuwifstaj pasakjta humo. Aut to aš dabar tift turju asiliepti triumfaj ir tiesiog: Hartungifstoji Drukarija yra dabar jau wislab ant to prigatawjusi, o ir jau daug kastiū del to pasidariusi, Drukōs Kwarumus, kaip toktai daugiausiuju Lietuwōs Broliū Wale buwusi, pagal Probą Num. 2, nuliedinti. Druka bus powijam tokia, kaip musū naujosios Bybeles isdrukwotos. Ogi žodziū Sustatymas tam Dalysui jau dabar ir weikiej prasidēs. Jeygi dar toliaus tokiū priesgyniaujancziū Broliū rastiū, kurie pries šitą Druką ir dar wis is wien priestarautu, tay mano Szirdziei is to berods staudu ir gailu butu, ale zinodams, kad Wisiems itikti ne galima, ir kad Nedekingyste jut wisur paprastoji Swieto ir Swietwaikiū Alga: tay aš turēnu i Pakaju dūtis. Szejp jut man wis wiens Miers ar šitos Knogos šiofia ar tolia Druka drufawojamos. Aš tift už tai rupinu, kad daugiausiuju Broliū Wislis iswesta taptu ir Druka aiski beje ir silpnoms Akelēms aiski pastotu. Bet galiausiej dar Syki pasakau: Szitas musū paprastases lietuwifstases Knogas drufawoti ney wienam ne Wale, kaip tiftaj Hartungifstajei Drukarijai. O tai ir tift wisai šitos Drukarijōs gera Wale, kad ji sawo Knogas taip graziej itaisyti nor, kaip tift galima.

Alle aufszciausysis Wiešpats te futenka, kad per jo mielaji žodi ir musū giedamoje Knogose per Szimtmeczius tekantiji i musū mielaję Lietuvą ne Waibo, bet jū labjans žegnonēs ir Upēs gywojo Wandens tekēti gautu.

K.

Wisofia Žinia.

— Wofierijōs Ciecorystēs Saimas jau dabar yra Berlyne ant Susirodyjimū susiejēs. Dienoje 5tojo Feberworijaus Diputiertai ten susirinko pirmą Syki, o Firštās Bismarkis jūs Ciecoriaus Wardan pasweikino. Nesa Ciecoriui pacziam Dieforiet del Sweikatōs ne welyjo Saimą pasweikinti.

— Klaipe diškiams bey Szikarcziamifstiam Diputiertą i Ciecorystēs Saimą antrą Kartą besfiriant garwo Grows Moltkis pagal Ceitungū Pasafojimą 3870, o Kupezius Anker is Rusnēs 3674 Balsū. Taygi czion dabar Grows Moltkis yra Diputiertu passirtas, o jis ir tą Garbę yra priēmēs. Iš to yra Tolynzengiantiejie anū Kreizū didey papnykē, kad jie Skyrime ne laimējē, ir baras ant Lietuwinkū, kad jie manēs klausydami aną garbingaji Boną passityrē. Birnjaušiej širdingay dėkuy Broliams, kad jie

mano Pamofinimą priēmē, o potam aš ir dar guldymą to wiso Dalys Broliams priisustu, kad tiktay geray darjta. Nesa tyriau, kad Tolynzengiantiejie procewojas, Dieuwinkams ikalbēti, buket Grową Moltki širdami paifay padarē.

Kwitas už Dowanas.

Manępi is Naujo atsiunte:

1) Pons Wyškups Dobillet is Bilkalnio ant Gru Pasunt. nu M. D. is U. 2 Drl., o ant Jeruzalēs nu mineto 2 Drl., tai is Wiso 4 Drl.

2) Pons Kunigs Schlager is Gilijos ant Gru Pasunt. nu D. P. is G. 1/2 Drl., J. B. is G. 1 S. D. is G. 1/2 Drl., E. S. is G. 1/2 Drl., U. M. 1 Drl., — ant musū Epitolēs nu J. B. is G. 1 M. E. is G. 10 Sgr., J. N. is G. 1/2 Drl., — ant regincziū nu M. L. is G. 1/2 Drl., — tai is Wiso 5 25 Sgr.

3) W. I. is Gr. W. ant Citatū Osterodes Kreiso 1 10 Sgr.

4) J. J. is G. sunkioj Rigoj budams ant musū biogujū Epitolinintū 5 Drl. wisay i Pono Diemo Rankas dūdamš.

5) Wiens Zalnierius man šiczon ant Epitolēs 10 Sgr. passigodams, kad jis ligustas esās ir is Pono D. Bagalbōs širdingay geidaujās. (Dar ne wistas.)

Preke Karaliauczuje 14. Februariju.

Ant Turgaus Sawū mentay pareit. Kwiecziei 1 105 Sgr. Rugiei 70—76 Sgr. Miežiei, dib., 56—60 Miežiei, maš., 54—56 Sgr. Awijos 36—40 Sgr. putes 25—28 Sgr. Eziens 30—35 Sgr. G. Sziandai 22 1/2—25 Sgr. Entn. Swiestas 11—13 Sgr. Swara. Kiausiei 7 1/2—8 Sgr. Mandelis.

A p s a k y m a i.

Georg Sundrieser,

Tilžėje, Wofiecziū Ulyczioj Num. 14,

prifulo sawo didelę Daugybę audziamujū Bumb arba Medwilniū, baltū ir parwūtū tift gerą, driu tikrą Sawora už didey pigias Preklas.

Audziamujū Wilnū bey masyhiniū Wer geray ir pigiej.

Georg Sundrieser

U p s a k y m a s.

Mano mieliems Pazystamiems aš Žinę dūdu, kabo wisofiu Bumbuliū, parbotū yr gryzū gawēs esu, o tą gerą šipirkimą man galima yra, labay pige Prekē š Delto aš meldziu sawo Prietelius, manę tankei apla nes ant to gal tožnas rofūti, gero Saworo gawēs.

Ragainėj, 1. Februari 1874. G. Raubšch